

Posolstvo trpaslíkom (#24)

Príspevok pridal elwe
Utorok, 16 október 2007

Od posledného odchodu sa mesto Arabel nezmenilo ani trochu. Na hradbách obopínajúcich mesto stoja poèetné stráže, pripravené bráni obyvatelov do posledného muža pred hroziacou inváziou orkov. Utrmácaná a unavená družina prichádza k bránam a ukazuje potvrdenie od baróna oprávňujúce nositeľom vstúpiť do uzavretého mesta. Ako náhle sa ubytujú v hostinci „U skákajúceho poníka“ poberú sa za barónom Rossenbergom nahlásiť splnenie požadovanej úlohy.

Barón si pozorne vypočuje dlhé rozprávanie skupiny o tom, čo sa udialo a následne sa dlho zadumá. Skupine nechá vyplatiť sľúbenú odmenu 100 zlatých na hlavu. Skupina odchádza do hostinca, hladná a znavená. Na ich veľké prekvapenie pri stole v kréme nájdu sediaceho Bushida ako popíja pivo. „Ááá, vitajte priatelia! Som rád, že som vás našiel bez úhony. Zdržal som sa v Suzaile dlhšie ako som plánoval, no moje stretnutie s vysokopostaveným bratom nášho rádu bolo viac ako potrebné. Pred týždňom som stretol v Suzaile Krissa, ktorý akurát vybavoval pohreb pre Amádea. Nech mu je zem ľahká, povedal mi, čo sa vám prihodilo a ako kruto sa s ním osud pohral. Cesty života sú však krútké a nevyspytateľné. Skupina veselá zo stretnutia s priateľom si rýchlo prisadla vedľa mnícha a objednala pitie, iba bojovník ostal stáť. „Ach! Skoro by som zabudol!“ udel sa do èela Zjaec. „Toto je Barón von der Baum!“ predstavil bojovníka. „Prijali sme ho do družiny po tom, ako zhebol ten teplý elf.. hehe“ dodal. „Barón“ zahrmela vysoká masívna postava zakutá v železe podávajúc ruku Bushidovi. „Teší ma Barón“ riekol aj Bushido a ich dlane sa stisli mohutným stlačením rúk až zaprašali kosti. Ani jeden z nich však nemrkol. Následne sa na seba usmiali a spolu zasadli za stôl. Nastal čas oddychu a chvíľkového nienerovania.

Družina strávila celých 9 dní oddychom a túlaním sa po meste. Za ten čas Barón okúsil svoje umenie kováčstva v malej dielni a Krakonoš sa venoval v hostinci výrobou magických predmetov a popíjania rumu. Ostatní trénovali, alebo sa len tak pohľakovali. Po čase si nechal miestny panovník Rossenberg opäť zavolať skupinu druhov k sebe:

„Vitajte“, uvítal ich bez dlhých prejavov „Mám pre vás chlapi ďalšiu úlohu. Bližšie informácie vám ale prezradím až večer, koná sa totiž veľký snem a vy ste naň pozvaný...“ usmieva sa. „Na večeri sa zúčastnia aj okolití vojvodovia ktorí sem prišli za účelom plánovania vojenského ťaženia, vy sa však porady nezúčastníte. Pred odchodom vám zadám ďalšiu úlohu.“ Následne sa s družinou rozlúčil. Skupina sa teda pobrala do hostinca, pobalili svoje veci v prípade, že by museli narychlo opustiť mesto a do večera sa vyvažovali a debatovali.

Večera bola bohatierska a určite to bola pre nich časť sa na niečom takom zúčastniť. Barón mal na sebe honosné šaty, zatiaľ čo zostatok družiny bol odetý striedmo. Večer po jedle ich zavolať do veľkajšieho salóniku Rossenbergov služobník a osamote k nim prehovorí: „Pred týždňom odišiel môj posol so správou na východ do Pevnosti Ohnivého Kladiva. Avšak napriek tomu, že cválal na koni a mal sa vrátiť do 3 dní po čom nie je ani slychu. Vodca klanu trpaslíkov Osrik Firehammer sa nedostavil na plánované stretnutie veliteľov napriek tomu, že je potrebné zosúladiť útoky na orkovské línie. A to po vás chcem. Aby sa vydali čím skôr do trpasličej pevnosti a osobne do Osrikových rúk odovzdali tento zapečatený list. Je príliš riskantné, aby som posielal jedného zveda a poslať celú skupinu bojovníkov nemôžem. Mám už beztak málo mužov ak by znova orkovia zaútočili. Družina súhlasí a prisľúbia, že sa ráno poberú s odkazom na východ ako si barón Rossenberg želá. Ten im teda zaželá šťastnú cestu a nakoniec pridá i nejaký záväzok.

Ráno skupina vyráža, sediac na svojom voze a opúšťa mesto východnou bránou. Bushido zasnene pozerá do diali k vychádzajúcemu slnku a jeho červeným lúčom, zatiaľ čo Zjaec smutne pozerá na strácajúce sa vysoké mestské hradby, a za chvíľu s plnými mešcami, ktorí žijú za nimi. Kolesá voza hrkocú po ceste a Isa s požiera tretiu klobásu. Ráno ako z rozprávky.

Cesta je prázdna a nikoho nestretnú počas celého dňa. Navečer, keď sa chcú ubytovať Krakonoš vystúpi na voz so záhadným úsmevom na tvári. Isa si rýchlo hľadá miesto na spanie pod vozom, ustielajúc si deku pod hlavu, ostatok

družiny zíva a vybaľuje veci. Krakonoš začne mumlať akési zaklínadlo a pred nimi sa znenazdania objaví malý domček. „Aáá toto čo?“ hučí prekvapene Barón. „Moje nové magické zaklínadlo strašlivej sily a nevysloviteľnej moci mne zverenej“ vysvetlí Krakonoš. „Teda rešpekt môj...“ dodá Kriss a potľapká ěarodeja po ramene. Následne si prehodí nošu cez plece a pokojne vojde do nového obydľia. Isa si pod vozom buchne hlavu ako sa snaží rýchlo postaviť.

Vo vnútri je pekne a útulne. Malá izba má dve zamrežované okná a sú tu 4 dvojposchodové postele. V ľavej časti domčeka je krb a v prostredí izby malý stôl so stoličkami. „Síce iba jedna izba, zato veľmi útulná“ dodá Zjaec a natiahne sa na posteli. Ako náhle sa na Krakonošov povel začína ěapovať pivo rovno do postele, nesené jeho neviditeľným pomocníkom, Zjaecove uznanie rastie. Skupina teda prespáva prvú noc vo svojom novom prenosnom dome. Nad ich hlavami vyskakujú na nebi hviezdy, ako ich odchádzajúce mraky odkrývajú a v dňake je poěť zavíjanie vlka, ale to už chrápajúca skupina nemôže poěť.

Druhý deň ráno vstávajú a po tom, ako Isa s Krissom nalovia nejakú zver, Krakonoš zamedituje nad svojou ěarodejnou knihou sa poberú ěalej. Pred obedom stretnú starého mužíka kráěajúce povedľa oslíka. Mužík sa im predstaví ako Mimoě Vzdelaný. Po krátkom rozhovore kedy skupina zisťuje ěo ich ěaká a pýtajú sa na smer im ponúkne starec mapu. „Je to podrobná mapa tohto územia“ dodáva. „A chcem za ňu iba 200 zlatých“. Bushido sa snaží nenápadne vystrašiť a pohroziť starcovi, zatiaľ ěo sa nemotorný bojovník Barón snaží zjednať lepšiu cenu diplomaciou, starký je však neoblomný a napokon mu zaplatia celú sumu. Pri odchode ěšte daruje akýsi vrah zázraěný mešec Isovi a poberie sa preě. Ten ho ihneě skúša a vyťahuje z neho 5 strieborných šípov a nejaký vaěok s bielym práškom. Starkého už v diali nie je vidno. Po ceste vojdú kde husté koruny stromov skoro zakrývajú slnko. Po pár hodinách cesty si všimnú krik a volanie o pomoc. Pred sebou na ceste nájdu zabitého koěa a v diali mohutnú postavu, ktorá v jednej ruke drží postavu ěloveka a uháěa s ňou niekam do diali. Dohodnú sa teda, že sa vydajú tým smerom a vystopujú podivné stvorenie. Voz však nemajú kam umiestniť. Ako sa dohadujú nad ěalším postupom, znenazdajky zapoěujú dupot kopýt. Náhoda sem zaviala malú skupinu Rossenbergových mužov. Tí najprv skupinu podozrievajú, zo zloěinu, pretože na koni sú evidentné znaky kráľovského posla, ale tí sa im preukážu splnomocnením od panovníka a vojaci sa im nakoniec rozhodnú pomôcť. Zatiaľ, ěo pôjdu po stope príšery, ostanú pri voze a postrážia im veci. Skupina bez ěalšieho dohadovania rýchlo vyráěa.

Isa a Kriss idú prvý a sledujú stopu. Tá ich po pol hodine cesty privedie pred jaskyňu. Pred vchodom do jaskyne je priviazaný ělovek. Ako neskôr zistia je živý i keě trochu ranený. Jedná sa o posla, ktorého poslal Rosenberg do trpasľíěej pevnosti rovnako ako ich. „Trošku som sa zdržal u svojej milej, to ma asi nechá barón zbieěovať“ reěie oslobodený muž smutne. Prikáěu mu, nech sa vydá naspäť a družina sa vyberie na prieskum jaskyne.

Do svahu na vrchu ktorého je vchod sa im darí len s ťaěkosťami vyliezť. No ako náhle sa im to nakoniec podarí sú napadnutí skupinkou bugbearov a nejakých pavúkovitých bytostí. Boj netrvá dlho, nakoniec protivníkov zdoľajú. Poberú sa teda o kus opatrnejšie hlbšie do podzemia. Míěajú miestnosť s dierou v podlahe a zisťujú, že by mohlo ísť pravdepodobne o nejakú jamu na odpadky. Pokraěujú ěalej až prídu k padaciemu mostu. Na druhom konci stojí bugbear, ten však nie je nepriateľský. Nevedia ako sa dostať ěalej a pokraěovať v ceste a tak sa snaží Bushido improvizovať. Obecnou reěou sa snaží bugbearovi vysvetliť, že oni idú za šěfom tejto skupiny, pretože ho idú navštíviť a nesú mu dôleěité informácie. Ten je síce zmätený, napokon však padací most sklopí no nestihne si svoju chybu ani uvedomiť a už leěí vo svojej vlastnej krvi na podlahe. ěalší dvaja bugbeari však útok spozorujú a z vyvýšenej plochy sa snažia na druhov strieľať šípy. Dokonca sa do boja zapoějú opäť akási pavúkovitá potvora. Skupina nepriateľov nakoniec zdoľá, no Bushido zasiahnutý ranami príšerou musí siahnuť pre pomoc po svojich lieěiacich medicínach. Po chvíli zostupujú po rebríku kamsi do podzemia. Dostanú sa na ěalšiu drevenú plošinu v širokej šachte a pod ňou je asi 40 stôp kamenné dno jaskyne. Plošina je však od ěalšej časti oddelená padacím mostom tento krát zdvihnutým a spoza neho skupina bugbearov neprestáva strieľať šípy. Ako ěalej? Nemajú sa za ěo kryť, na druhú stranu je nemoěné sa dostať. Jedine, žeby..... Bushido sa rozbieha s cieľom preskoěiť na druhú plošinu a spustiť rýchlo padací most, avšak nešťastnou náhodou zavadí na okraji o zábradlie. Dopadá na druhú stranu plošiny, no nie však podľa svojich predstáv. Na miestne stojí bugbear a Bushido letí smerom k nemu. Podarí sa mu tento riskantný skok?